

MEGJELENIK HAVONTA INGYENESEN

Mozsgó

VII. évfolyam 9. szám | 2017. szeptember

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

MUSICAL EST

Zenés esténket augusztus 26-án rendeztük meg a Biedermann-kastélykertben. Az impozáns környezet adta három évvel ezelőtt az ötletet az Önkormányzatnak, hogy megmutassa a Zselic egyik ékkövét az ide látogatóknak, ezért - hagyományteremtő céllal - augusztus utolsó hétvégéjén kitarja kapuit a 110 éves Biedermann-sírkápolna és kastélykert.

Ezen a szép nyári estén a színpadi előadások mellett történelmi sétára is invitáltuk vendégeinket. A kápolnát a Mozsgóért Egyesület tagjai mutatták be, meséltek a család történetéről, az épületekről, a parkról. A kápolna romos állapotában is impozáns, életre szóló élményt nyújtott azoknak, akik éltek a felkínált lehetőséggel.

A megnyitó után a Kaposvári Roxínház társulata másfél órás műsorral szórakoztatta a nagy számban megjelent közönséget. Zenés, táncos produkciójukban részleteket adtak elő a Hair, Hotel Mentol, Jézus Krisztus Szupersztár, Sose halunk meg, Rómeó és Júlia musicalekből.

A Hair című musicalben a tánc erejével mutatták be a szabadság és a kötetlen élet érzését. Szabolcsi János, a Roxínház oszlopos tagja izgalmas, bátor, átütő hangon adott elő részleteket a Jézus Krisztus Szupersztár musicalből. Ezt követte a Sose halunk meg film főcímdala a „Nagy utazás”, amely hangzásában néhol vidám, néhol szomorkás. Zseniális alakítást nyújtottak a színpad ifjoncai a Hotel Mentol jelenetében. Ez a könnyed, laza rock and roll stílusban előadott vízparti twist party hűen viszatükrözi a fiatalok affinitását, élni akarását. Méltó befejezése volt az estének a mindenki által kedvelt és szeretett Lehetsz király című betétdal a Rómeó és Júliából. „Miért ez a nép itt nem olyan, hogy békében éljen boldogan! A vérében a harc, a láz, a mi városunk más.” - éneklik öserővel.

Kedves Mozsgóiak! Ahová ennyi szép, kimagasló, elsőrangú produkció tömörül, ott merészen mondhatjuk, hogy mi MOZSGÓIAK ”a szerencse fiai” vagyunk.

Továbbra is közös erővel létrehozott produkciókkal szeretnénk folytatni munkánkat, kulturális élményeket nyújtva Önöknek.

Szervezők

Fotók: Ken Owen

ÉPÍTŐBRIGÁD MUNKÁI

Fotó: Balogh Bea

Tavaly megkezdődött a kultúrház tetőszerkezetének cseréje. Augusztus hónapban az épület elején lévő tetőn kicserélték a léceket, a cserepezés következik. Az esős ős előtt be szeretnék fejezni a munkálatokat.

A múlt évben felújított iskolai konyha előtti járdát most készítik dolgozóink. Feltörik a betont, ezt követően járólapot fektetnek le. Féltestő is készül, egyrésről a közlekedők védve lesznek, ill. hogy a falat megvédjék a csapadéktól.

Fotó: Balogh Bea

Zöldség eladó

Az önkormányzat által megtermelt zöldségek eladók:

Burgonya 100 Ft/kg

Vöröshagyma 100 Ft/kg

Érdeklődni lehet Erdélyi Anett-nél személyesen vagy a 06 30 526 8934 telefonszámon.

Közfoglalkoztatottak napja

A nyár végén dolgozóinknak lehetőséget biztosítunk arra, hogy egy napot közösen eltöltsenek. Mozsgó vezetősége minden évben ezzel a gesztussal szeretné kifejezni köszönetét a faluért dolgozóknak.

Fotó: Balogh Bea

FELHÍVÁS

A temető mellett lévő önkormányzati szemétlakó telephelyen mindennemű szemet és hulladék oda vittele, lerakása tilos.

Felhívjuk a község lakosságának figyelmét, amennyiben a szemetét ott helyezi el, büntetést von maga után.

SZEMÉTLERAKÁS TILOS!

ANYAKÖNYVI HÍREK

HALÁLOZÁS

Vusics József /Mozsgó, 1945.03.29. an.: Kreiner Julianna/ volt Mozsgó, Kolozsvári u. 14. sz. alatti lakos meghalt 2017. augusztus 1. napján.

Papp József /Püspökladány, 1958.11.05. an.: Gál Erzsébet/ volt Mozsgó, Kolozsvári u. 36. sz. alatti lakos meghalt 2017. augusztus 16. napján.

Reszli Jánosné Pécsi Irén szigetvári, volt mozsgói lakos 86 éves korában elhunyt. Augusztus 25-én Mozsgón left örök nyugalomra.

Nyugodjanak békében!

SZÜLETÉS

2017. július 31. napján megszületett Kovács Léna, Mozsgó, Alsóhegyi lakos. Anyukája Gál Rita, apukája Kovács Krisztián.

Gratulálunk!

HÁZASSÁGKÖTÉS

2017. augusztus 12. napján házasságot kötött Juhász Tibor Mozsgó, Mátyás király utcai lakos és Fülöp Alexandra Andrea szulimáni lakos.

Gratulálunk!

KÖSZÖNTÉSEK

TISZTELETTEL ÉS SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZON 70 ÉV FELETTI MOZSGÓI LAKOSOKAT, AKIK SZEPTEMBER HÓNAPBAN ÜNNEPLIK SZÜLETÉSNAPJUKAT!

Beute Hendrikus Alsóhegy
Boros Józsefné Árpád u.
Gaják Sándor József Kolozsvári u.
Nemes Istvánné Batthyány u.
Sebe Ilona Árpád u.
Szabados Zoltán Erdész ház
Velez Istvánné Petőfi u.

TÁMOGATÁS

A képviselő-testület döntése értelmében 3000. – Ft beiskolázási támogatásban részesülnek a mozsgói lakhellyel rendelkező általános iskolások.

A középiskolások támogatási összege 5000.- Ft.

Iskolalátogatási igazolást kell hozni annak az általános iskolásnak, aki nem Mozsgóra jár, és a középiskolásoknak.

Kérjük a szülőket vegyék figyelembe, hogy 18 év alatti gyermek pénz felvételére nem jogosult.

Színházlátogatás

Kedves Színházlátogatók!

A Pécsi Nemzeti Színház megszüntette a nyugdíjas bérletet, ezért a bérletárak nőttek.

„AHOGY TETSIK REPERTOÁR BÉRLET” 11.800.- ft
A bérlet négy előadás megtekintésére ad lehetőséget.

A buszki költség előreláthatóan 500 Ft/előadásonként.

Az idei kínálat:

Nagy Viktor: A muzsika hangjai (musical)

Horgas Ádám: Veszedelmes viszonyok (romantikus színmű)

Böhm György: Boeing, Boeing (vígjáték)

Méhes László: Nóra (színmű)

Jelentkezni és a bérlet árát befizetni a könyvtárban lehet Sánta Róbertné Amáliánál szeptember 20-ig.

Tel: 06/30-865-3404

Email: mozsgokonyvtar02@gmail.com

APRÓHIRDETÉS

MAZDA 1300-as személygépkocsi ELADÓ

Irányár: 80.000.- Ft

Érd: 06 20/ 265 1586 telefonszámon lehet.

MOST ÉN MESÉLEK...

Bóni Tündét legtöbbször az újság hasábjain keresztül ismerték meg, hiszen közel két évig volt a Mozsgói újság szerkesztője, nagyon sok és színes írásával találkozhattunk. Ezúton szeretnénk megköszönni azt a sok-sok cikket, amivel megörvendtetett minket.

Egy kicsit más szemszögből szeretnénk most megismerni Őt.

Honnan jöttél, milyen iskolákat végeztél, hol töltötted a gyermekkorod?

Miskolcon születtem, itt éltem 21 éves koromig. A Bükkre nézett a lakótelepi lakásunk lépcsőház ablaka - gyakran lógtam ott, az erdő látványa feltöltött. Édesanyám egyedül nevelt minket a bátyámmal együtt. Szegények voltunk, nem sok lehetőségünk volt családi programokra. A barátnőm nagyszülei rendszeresen vittek kirándulni, túrázni a Bükkbe - imádtam. Anyukám nővérenek volt egy hatalmas szőlője a közelünkben - sokat voltam náluk, főleg az iskolaszünetekben. A nagynéném megtanított sütni, főzni. Szerettem a szalonnasüteket és a közös ebédeket a diófa alatt, főleg ha többen összejöttünk a nagycsaládból. A szünetek emléke, illata, íze is bennem él.

Gimnáziumban érettségiztem, majd az Egészségügyi Főiskola védőnő szakán tanultam tovább. Eszembe sem jutott eljönni Miskolcra, de harmadévtől bezárt a főiskola miskolci tagozata, így Budapesten voltunk kénytelenek tanulni 2 éven át.

Ez sorsfordító volt - kollégium, utazások, önállósodás, szerelem. Utóbbi miatt költöztem Pécsre, itt kezdtem védőnőként dolgozni kamaszok között. Szerettem a munkám, de hiányoztak a szülések. 2000-ben lettem dűla (jelentése: laikus aszszonytársi segítő a szülés körül), megismerkedve a szülés lélektanával és valódi természetével. Ekkor a Pécsi Megyei Kórház és a Klinika szülészetiére jártam be olyan családokkal, akik erre felkértek. Személyes kapcsolat volt szakmai tudással felvértezve, de úgy éreztem, védőnőként nem elég a gyakorlati tapasztalatom. Beiratkoztam a szülésznőképzőbe, amit munka mellett végeztem el. Letaglózott, amit a szülészeten láttam - biztos voltam abban, hogy én nem így szeretnék majd szülni. Ekkor már kapcsolatban voltam Dr. Geréb Ágneséssel és felvételt kértem hozzájuk bábaképzőbe. Felvettek. Budapestre jártam - időnként ott laktam néhány hétig, hónapig, míg tapasztalt bábamestereim fel nem szabadítottak. Ezzel kompetens lettem otthoni születeket kísérni.

Több oldalról is betekinthetél az egészségügybe, mivel foglalkozol a legszívesebben?

Legszívesebben gyermeket váró családok életébe kapcsolódom és születeket kísérek - véletlenül sem vezetek. Újra és újra lelkesít, erővel áraszt el, ha jelen lehetek egy élet születésénél és támogathatom abban, hogy háborítatlanul, szeretetbe, békességbe érkezzen. Sok bántást kaptam ezért, mert kevesen tudják, hogy a bábáság mai olvasatban sok-sok szakmai tudással és tapasztalással felvértezett szakembereket jelent, akik megfelelő felszereléssel, eszközökkel vannak jelen a születeknél és el tudják dönteni, hogy a folyamat egészséges mederben halad, vagy orvosi beavatkozás szükséges - ilyenkor természetesen kórházba szállítással. 17 éve kísérek születeket dúlaként és 12 éve bábaként. Tízen-páran vagyunk bábák az országban. A szülészeti szakma hozzánk állása sokat változott ez idő alatt, de még sok-sok szemléletbeli változás kell ahhoz, hogy azt az ősi, női tudást - a szülés képességét - méltó módon átmentsük az utókor számára. Éltam Hollandiában is - érdekelt, hogy náluk miért lehet otthon szülni, nálunk miért ellenzik sokan. A pénz és a nők feletti uralom a válasz. Kikerekedik a szemünk, hogy az arab nők csadorban járnak és nemileg megcsonkítva élnek, miközben elfogadjuk, hogy az orvos jobban tudja, mire van szükségünk a szülés alatt és átvágja a gátunk vagy hasunk. Tőlünk nyugatra ezen csodálkoznak ugyanúgy. Fontosnak érzem azon dolgozni, hogy lányaink, unokáink tisztában legyenek nőiségük áldásaival, és méltó módon élhessék meg, amit a Jóistentől

kaptak, úgy, hogy fiaink boldog nőtársukkal alkossanak kiegyensúlyozott családokat. Egy társadalom felemelkedése vagy elbukása azon múlik, hogyan bánnak az újszülöttekkel és az idősekkel - ez nem az én gondolatom, de megmaradt bennem.

Kérlek, mesélj a családról! Hogyan kerültél Mozsgóra, milyen itt élni? Hogy érzed, beilleszkedtél?

Istvánnal mindazok után ismerkedtem meg, hogy bábaként dolgoztam. Mindketten családra vágytunk és nyugodt életre, ezért költöztünk falura. Kétújfaluban éltünk 9 évig, ott születtek meg a gyerekeink - otthon. Ahogy nőttek, kicsi lett a barátságos parasztházunk, hozzá akartunk építeni, mikor felbukkant a neten a mostani mozsgói házunk hirdetése. Éreztük, hogy el kell jönni meg nézni. Előtte többször kirándultunk Mozsgón, István szíve visszahúzott, hisz élt már itt. Három évvel ezelőtt költöztünk ide. Az erkélyről hasonló látvány fogad, mint gyerekkoromban a lépcsőház ablakából - ez megmelengeti a szívemet, hisz távol a szülőföldemtől mindig hordozok egy hiányt. Tagadhatatlanul városi vagyok, ennek szocializálódtam, de soha nem bántam meg, hogy falun élünk. Már nem tudnék városban élni - lecsendesedtem, önmagamra találtam a nyugalomban. Jó érzés ezt adni a gyerekeinknek. Ők falusi gyerekek, körülöttük a valódi élet - ebből lehet igazi értéket meríteni, megállni a helyük bárhová is kerülnek majd. A beilleszkedésben sokat jelentenek Őlbeiek, a szomszédaink - örülök, hogy ilyen jó emberek közelében élünk - és az újságnál való munka. Nagyon élveztem, ahogy az interjúkon keresztül egyre több mozsgói embert ismerhettem meg. Ezúton köszönöm, hogy szóba álltak velem, megosztották életük történetét. Jó érzés, hogy az ovisok, iskolások köszönnek, mosolyognak, a felnőttek tudják, hogy itt lakunk, szóba elegyednek velünk. Szerettem a csapatot, akikkel a könyvtárban dolgozhattam. Jó érzés belépni az Önkormányzatra is, ahol mindenki segítőkész. Ezeket nem formáságból mondom - városban ismeretlen idegenként lehet csak ügyet intézni, munkába menni - nagyon más érzés.

Kikapcsolódás, hobbi, feltöltődés?

Alapvetően a munkám, a bábáság, ami feltölt - nagyon szerencsésnek érzem magam ezért, bár ez nem a legjobb fogalom erre. Szeretem, hogy itt az erdő - mindig jó kedvre derít. Örülök, hogy színvonalas helyi programokon vehetünk részt, tornára járhatok itt helyben. Szeretek futni, biciklizni, úszni, a családommal kirándulni, mesélni a gyerekeknek, kártyázni, társasozni Velük. Igyekszem

sok időt a családdal tölteni, de fontosak a baráti beszélgetések is. Maradtak miskolci barátnők, a keresztyerek Komáromban élnek - a szüleik nagyon jó barátaink - és persze lettek új barátságok Kaposvár, Pécs és Szigetvár környékén.

Milyen terveid vannak a jövőre nézve?

Bábaként szeretnék otthonszülésekhez járni, dúlaként kórháziakhoz (itt nem szakemberként, hanem lelki támaszként lehetek jelen, de a szakmai tudásom sok szülőnek biztonságérzetet ad). Várándósoknak szülésre felkészítő tanfolyamot szervezek, de keresnek szülésfeldolgozás végett is. Tervem, hogy újra bekapcsolódjak a kamaszok családi életre nevelésében, ami a párkapcsolat, szexualitás, függőségek, életmód témákat is jelent. Hihetetlen milyen kevés őszinte, de helytálló információval találkozunk a fiatalok, miközben nem értjük miért mennek bele felelőtlen helyzetekbe. Eszembe jut egy 17 éves srác, akivel védőnőként többször beszélgettem - akkor drogozott. Elfogadtam, megláttam benne az embert, nem csak a drogot. Pár éve találkoztunk Pécsen. Odajött hozzám és megköszönte az akkori beszélgetéseket, amik hatására elment a drogelnőbe, leállt a szerről, munkát keresett, családot alapított. Amikor megölelt, úgy éreztem nem élttem hiába. Ezt az érzést szeretném még sokszor átélni a jövőben.

B. A.

Köszönjük a kitartó, lelkes munkádat, örültünk, hogy tapasztalataidat védőnőként is megosztottad velünk. Közösségünk továbbra is számít rád.

P. É.

„Az oktatói munka sikere kettőn múlik:
a diákon és a tanáron.”

Reiman István

TANÉVNYITÓ

Szeptember elsején az iskolák újra megteltek, így történt ez a mozsgói általános iskolában is. A 2017/18. tanévben 76 gyermek tanul Mozsgón, az első osztályosok nyolcan vannak: Bori Kristóf, Buchvald Vivien, Horváth Vivien, Marics Kristóf, Milichovszky Patrik, Orbán József, Percz Bianka és Takács Nimród. Osztályfőnökük Matusné Bakos Éva fogja az első négy évükben vezetni őket.

Hajdú Szilvia, iskolánk igazgatója beszédében, amit a legkisebbekhez fűzött, azt mondta, hogy „Büszke vagyok arra, hogy a mi iskolánkba fogtok járni. Remélem, a mosoly nem hagyja el arcotokat!”.

Osztályfőnökük is köszöntette a kicsiket: „Velem fogtok megtanulni írni, olvasni, számolni. Idővel a képességeitek is javulni fog. De én nem csak az osztályfőnökök szeretnék lenni, hanem egy kicsit a pótmamák is. Néha nektek is jól jöhet egy ölelés, vagy hogy odabújhattok valakihez. Szeretnék a barátotok is lenni, ne aggódjatok, a titkaitok nálam biztonságban lesznek. Az évek során majd egyre bátrabbak és egyre okosabbak is lesztek.”

A nagyobb osztályoknak már könnyebb a dolguk, hiszen nem ismeretlen számukra az évnayitó, az iskola, a tanulás. A másodikosokat Jancsarevic Erika kíséri, míg a harmadikosok osztályfőnöke Farkasné Józsa Mária. A negyedikesek most a legnagyobbak az alsósok között, de jövő évtől már a legkisebbek lesznek a felsőben, őket Horváth Bettina kalauzolja. Az ötödikesek Hegedűsné Szójkó Tünde irányítása alá kerültek a felsőben, talán nekik most a legnehezebb a váltás. Osztályfőnökük mindent megtesz a gördülékenyebb beilleszkedésért. A hatodikosokat Papp Orsolya, a hetedik osztályt pedig Orbánné Matus Erzsébet vezeti. A nyolcadik osztályosok, akik jelen pillanatban a legnagyobbaknak számítanak, nekik már a továbbtanulásról kell gondolkodni, őket Matus Attila segíti. Kívánjuk, hogy közösen megtalálják a hozzájuk legjobban passzoló középiskolát.

Nem csak az első osztályba érkeztek új diákok, de az iskolába is: Rédei Jázmin, Visi Zsófia és Bacsó Zsanett a mi iskolánkba fog járni.

Az igazgatónő bemutatta az új testnevelés-földrajz tanárt, Takács Richárdot, ő az előbb említett tantárgyokon kívül természetismeretet is tanít majd.

Hajdú Szilvia a 8. osztályosokhoz is intézett pár mondatot: azt kívánta, hogy minden diákot abba az iskolába vegyenek fel, ahova menni szeretne. Megköszönte Mozsgó-, Csértő-, Szulimán-, Almáskeresztúr Önkormányzatok és a Szigetvári Tankerületi Központ segítségét, mellyel új parkettát és új falburkolatot kapott több osztályterem, illetve a konyhába vezető út is teljesen új beton talapzatot kapott.

Minden diáknak és tanárnak kitartó, eredményes munkát kívánt: „A csodák mi vagyunk, a csodák ti vagytok!”.

Viljovác Tünde

ERZSÉBET TÁBOR

A mozsgói Lengyeltóti János Tagiskola nyáron is kitérte kapuit. A nyári napközis táborokban, a német nemzetiségi táborban életre szóló élményekkel gazdagodott gyermek, pedagógus egyaránt.

Hét turnusban váltották egymást a csoportok. Csoportvezetők: 1. Farkasné Józsa Mária – Puskás Péter 2. Papp Orsolya – Nyári Viktor 3. Nagyné Rajna Mónika – Jancserevic Erika 4. Hajdú Szilvia – Kovács Dezső 5. Hajdú Szilvia – Orbánné Matus Erzsébet 6. Molnár Márta – Horváth Bettina 7. Horváth Bettina – Puskás Péter. Német tábor: Molnár Márta, Horváth Bettina, Puskás Péter. Segítők: Pálffy Jánosné, Horváth Bernadett, Hegyhátiné Séllei Dzszenifer, Laczó Judit.

A kötetlen kikapcsolódás mellett fejlesztő-, ismeretterjesztő foglalkozást is tartottak a csoportvezetők. Különleges környezet fogadta az iskola udvarán a diákokat: sátor-tábor, trambulin, medence..... minden a feledhetetlen játék eszközeül szolgált. Nagyon sokan jelentkeztek, telített volt a létszám. Leendő első osztályosok is részt vettek a programokon, - ennek köszönhetően több diák iratkozott be a mozsgói iskolába.

Nemcsak a helyszín kialakítása szolgálta az önfeledt vakációt, hanem az étrendet is a gyerekek kívánsága alapján állították össze. A kirándulások alkalmával pizza, hamburger, fagyi is került az „asztalra”.

Vélemények a gyerekek tollából:

Doszpod Dávid: Köszönöm Szilvi néninek a lehetőséget, hogy részt vehettem az idei évben az Erzsébet

és a nemzetiségi táborban is. Én kitűnően éreztem magam mindkét táborban. Bár eleinte kicsit furcsa volt. Máshogy láttam már a dolgokat, mint régen. Jó érzés volt, hogy én voltam ott a legnagyobb, legidősebb diák, így egy kicsit kevesebb szabály vonatkozott rám, mint a kicsikre. Olyan köztes volt a szerepem; azt mondták, hogy régen is voltak ilyen ifi vezetők a táborokban. Ettől persze másképp is éreztem magam. A kicsik szót fogadtak, de mégsem kellett tanárként viselkedni velük. A tanárok is másképp néztek rám, mindannyian kérdezgettek a középiskolámról. Tanácsokkal láttak el és bíztattak, hogy a továbbiakban is legyen sikerem. Délelőttönként a pályán rúgtuk a bőrt, aztán újból beültem abba a padba, amiből régen „figyeltem”, az infóban. Furcsa érzés volt. Néha felidéztem a régi emlékeket, miközben körbejártam az épületet. Jó néha visszajönni ebbe az iskolába és nagyon jó tudni, hogy tárt karokkal várnak vissza.

Paizs Réka: Sokféle, érdekes programok voltak. Legjobban a Katica-tanyán, a strandon, az állatkertben, Bőszénfán a szarvasfarmon, Hobolban Orsi néniéknél éreztem magam. Az udvaron felállított medencében nagyokat fürödtünk.

Peti bácsival medvevadászaton vettünk részt. Ő találta ki, hogy medve formájú képeket rejtettek el a fák sűrűjében. Hungarocellból kivágták, kifestették, nekünk pedig meg kellett az éjszaka sűrűjében keresni. Bohóckodtunk, sikongattunk, ijesztgettük egymást. A sok elemlámpa fénye olyan volt, mintha szentjánosbogarak repdesnének. Feledhetetlen élmény volt. Hamar eltelt ez a pár hét, remélem jövőre is lesz tábor.

P. É.

Fotók: Hegyhátiné Séllei Dzszenifer, Horváth Bernadett

Tóthárpád Ferenc: Megnyílt az óvoda

*„Megnyílt az óvoda,
varázslatos palota.
A falakról vidám bábok
kuncogják a nagy világot.
Itt nevetgél sok barát,
felfedezünk száz csodát,”*

2017. szeptemberében megkezdődött a tanév az óvodában is. Az idei évtől ismét két csoportra bővült az óvoda, a törvényi előírások figyelembe vételével. A két csoportba összesen 36 kisgyerek jár. A csoportokat vegyes korosztályból állították össze.

Az első héten a bölcsődés kisgyerekek beszoktatása kezdődött meg, jövő héten az új kisgyerekek ismerkednek az óvodai élettel. A 15 új kisgyerek mellé két fiatal óvónéni is érkezett.

Idén - a fenntartónak köszönhetően - nagyobb összegű felújítások történtek. A szokásos egészségügyi festésen és az udvari játékok kijavításán kívül megújult az óvoda parkettája. Ez egy nagy beruházás volt, de az önkormányzat mindent megtesz a zavartalan működés érdekében.

Új szekrények kerültek a csoportszobákba, a felnőtt öltözőben is ki lettek cserélve a szekrények. Megújult környezetben várják a gyerekeket.

Kántor Éva

Mesél a Krónika

Rovatunk szerkesztésekor Feri bácsi írásait, összegyűjtött dokumentumait, képeit hívjuk segítségül. Kérjük, csemegézzenek velünk!

1982. augusztus 28.

Az általános iskolában megnyitották az 1982/83. tanévet. Az igazgató bemutatta az új nevelőket: (Hajdu János, Hajdu Jánosné, Dinnyési János, Józsa Mária és Matus Attila).

1987. szeptember 1.

Az 1987-88. tanév megnyitásának napja.

Módenszieder János igazgató, aki most a harmadik tanévét kezdte meg, köszöntette az új nevelőket, ismertette az új tanév feladatait, beosztásokat. Az új tanévet 172 iskolai tanuló, 45 óvodás kezdte meg.

1992. szeptember 1.

Elérkeztünk a sokak által nem kívánt, de mégis szükséges naphoz, az 1992-93. tanév megnyitásához, amely nap egyben az első tanítási nap is szokott lenni. Ezeken az alkalmakon különös látvány szokott lenni, az újoncoknak, az elsősöknek a csapata. Nálunk megatódottabbak az édesanyák, akik érzik, hogy gyermekük most teszi meg az első lépéseit a szülői háztól elfele vivő úton. Az újoncokat inkább az új környezet, az új társaság tartalma köti le. Mivel nálunk egymást többségben ismerik óvodából, utcáról, nem állnak idegenül egymással szemben.

Hajdu Jánosnak, mint újonnan választott igazgatónak, ez volt az első ilyen beszéde. Egy jelzős kifejezéssel lehet illetni a megnyitót: értelmes.

Kántor Éva

JÓ EGYÜTT...

Közeleg az idősök hónapja: október. Elgondolkodtam, hogy tartalmasan töltöttük-e el az idei nyarat. Ha eltekintünk az embert próbáló hőségtől, akkor igennel felelek a kérdésre.

- Részt vettünk egy, a Rendőrség által szervezett tanulságos és humoros műsoron Szigetváron, június 2-án.
- Nyugdíjas találkozón voltunk Somogyhárságyon, a pincesoron július 11.-én.
- Kirándultunk a Krisna-völgyi búcsúba, megnéztük a Zselicvölgy Szabadidőfarmot Hajmáson, majd egy közös vacsorával zártuk a napot, a 67-es vendéglőben július 22-én.
- Augusztus 17-én a barcsi strandon csobbantunk. Minden összejövetelünk és programunk erősíti csoportunk egységét.

A lényeg, amit 12 év közösen eltöltött idő után megállapíthatok, hogy szeretjük egymást (hibáinkkal együtt), jól érezzük magunkat együtt.

Megemlíthetem még kitűnő hangulatú névnapjainkat, amikor önfeledten tudunk kikapcsolódni, gondokat elfelejtve szórakozni! Számomra felemelő érzés volt például a július 4.-ei Margit + Csaba névnap. Délután 4 órától este 7 óráig voltunk együtt. Zárásként, felállva körben, összekapaszkodva énekeltük együtt a „Szeressük egymást” kezdetű dalt.

Nagyon sajnálom, hogy sokan kimaradnak ezekből az élményekből. Nem csatlakoznak hozzánk új tagok. Összetartó, de nyitott csapat vagyunk. Ezt igazolhatja Csille Csaba új tagunk, aki Alsóhegyre költözve a szigetvári klubból hozzánk csatlakozott. A mi korunkban már minden napnak örülni kell, de ezért tenni is kell.

A legnagyobb melegben is összejöttünk, pedig az Árpád utca vége, vagy a Mátyás Király utca, sőt az erdészház igazán nincs közel.

Nagyon jó kikapcsolódást jelentett számunkra a „Musical est”, ami sok-sok környékbeli társunkat is idevonzott. Hálas köszönet a profi szervezésért.

Várakozással tekintünk az októberi „Idősök napja” rendezvény elé. Ekkora törődéssel nem mindig dicsekedhetünk irányunkban!

Gajákné Peszmeg Mária

„A barátság az egyetlen olyan kapcsolat, amely kölcsönös, szabad választással jön létre. Nem velünk születik, mi teremtyük. Nem fertőzi meg semmilyen testi kapcsolat, vagy érdek. Nem akarunk egymástól semmit - egyszerűen csak jó együtt lenni. „

Müller Péter

Útvesztőben....

Állunk a dugóban az autópályán, baleset volt, mindhárom sáv tele van. Autók, kamionok, buszok vegyesen. Lépésben halad a sor, aztán hátról két sáv lesz, úgyhogy be kell engedni a belső sáv autóit. Van idő figyelni az embereket; egyesek zenét hallgatnak, mások beszélgetnek vagy csak néznek bambán maguk elé. Mily meglepő nem ideges senki, nem tülekednek, nem dudálnak rád ha esetleg betolakszol eléjük, pedig kint 40 fok van és hétköznap. Kellemes csalódás, hiszen folyton azt halljuk, hogy az utakon mindenki siet, ideges stb. Aztán egy jó óra és kint is vagyunk. Jó érzések kavarnak bennem, - lehet az emberek rájöttek, nem érdemes idegbajt kapni, hiszen attól nem lesz jobb. Vagy csak mi voltunk jókor jó helyen, már ami az utastársainkat illeti.

Eltelik az a pár nap és irány vissza, ismét autópálya, de most szombat van, gondoltam nincs sok autó, az emberek elmentek pihenni. Nem így van! Mivel Pest fele járunk, összekötve a kellemest a hasznossal, nem jövünk egyenesen haza, hanem beugrunk Solymárra a testvéremhez. Aztán valahogy szép kis fővárosunk feladja a leckét. Nincs GPS, anyuénál megnéztük a neten a legrövidebb útvonalat, emlékezetből megyünk.

Majd „Mit ad Isten” elnézünk egy kereszteződést és egyszer csak ismeretlen helyen találjuk magunkat. Kristóf nagyon élvezi, van látnivaló bőven. Mi nem annyira! Visz a forgalom, nincs idő utcaneveket nézni, nem nagyon vannak táblák, fogalmam sincs hol vagyunk. Végso elkeseredésemben felhívom öcsémet, segítsen. Kérdésekkel bombáz.

- Hol vagytok? - Nem tudom.
 - Mit látsz, milyen épületet vagy táblát? Mondom: - A Margit híd nem messze van, látok egy táblát.
 - Az jó, - mondja ő, menjetek át és utána jobbra az első utcába térjete le, aztán hívlak.
 Öt perc múlva csörög.
 - Na? - Ilyen utca nincs, mondom én. Éppen meglátom, hogy ez az Oktogon.
 - Ja, hogy ti másik irányból mentetek a hídra, Pestről Budára.
 - Semmi gond, megoldjuk! - Nagyon optimista.
 Tartja a telefont és kérdi: - Mit látsz?
 - Keleti pályaudvar ☺ Hurrá, ezt ismerem!
 - Jó helyen vagytok (szerinte), innen könnyen kijuttatlak Solymárra.

Közben Kristóf, az unokám boldogan kiabál: - Mama, ott van a Duna Aréna, ott volt a vizes világbajnokság! Sajnos én nem látom, mert a Solymár tábla lebeg a szemem előtt.

- Egyenesen menni, középső sávba maradni (persze neki más nem is jó), és eljuttok a Széll Kálmán térre, ez az utasítás. - Jé, itt jártam már, mondom én, és kicsit megnyugszom. Addig nincs is baj, amíg egyenesen haladunk, de aztán jön az Árpád híd, onnan kell keresni a 10-es utat. - Na jó, talán nem vagyunk ennyire balfaszok, hogy ne találjuk meg. - gondolom magamban. Közben tartom a telefont. Kérdezi: - Milyen épületeket látsz? - hogy megbizonyosodjon, jó felé megyünk. Én mondom, amit látok: zöld, magas épület. - - Mi van ráírva? - Hajrá magyarok! - Na ne, valami más? - Ezzel nem jutunk előre. - feleli. - De hát ez van ráírva! - Legalább a két sáv között villamos sínek vannak úgy-e? - Jézus Mária, nincsenek!! Ismét kétségbeesés! Aztán eszébe jut, hogy a sínek közt zöld fű van. Tényleg ott vannak a sínek is, csak néztem, és nem láttam!

Végre kikeveredünk a 10-es útra, és sínen vagyunk. Már ismerős a táj, az épületek. Egy órával, három híddal, és sok utcával később megérkezünk a célba. Nagy az öröm, meg is beszéljük, hogy ezután úgy jövünk, ahogy régen szoktunk. „A járt utat a járatlanért el ne hagyd!” - tartja a mondás.

Estére ismét úton vagyunk, de most hazafelé. Minden simán megy, hiszen betéve tudjuk a hazafelé vezető utat. Itthon rácsörgök (mindig így szoktuk), hogy szóljak, szerencsésen megérkeztünk. Még el sem tudom mondani, hogy szia, itthon vagyunk, Ő beleszól. - Mi van eltévedtetek???
 Ha-Ha-ha, na, ezt még sokszor halljuk majd ☺ !

Bege Amália

LANDOLÁS ANYAFÖLDÖN

Figura Éva a nevem. Történetem Erdélyből indul, a kis Párizsból, Nagyváradról. Olyan szép Nagyvárad, mint a Pece-parti Párizs – mondta ADY ENDRE miután hazatért a francia fővárosból.

Cikkem címe azonban Landolás Anyaföldön. Hosszú út vezetett idáig. Kilométerekben is, időben is, érzésekben is. Kilométerekben számolva 1700 km, mert volt egy hollandiai kitérő.

Na, nem a kalandvágyam vezetett oda, hanem a sors akarta így. Fönről volt megírva a kijelölt utam, így sikerült ugyanis megtalálnom azt a fát, amely ágán jól érzem magam, és érek, mint egy egészséges gyümölcs. Ő a férjem.

„A szél arra fúj, amerre akar. Hallod a hangját, de nem tudod, honnan jön és hová tart”. Írja János, evangéliuma, a Bibliában. Ez a szél volt az, amely lefújta minket az utunkról, megfordult és hazavezérelt... HAZA?

Tegyük fel a kérdést, kinek mit jelent? Az én értelmezésemben, ahol élünk, ahol mozgunk, ahol vagyunk. Én Erdélyben éltem, Hollandiában mozogtam, Magyarországon vagyok. A hosszú út érzelmi része személyemben Erdélyhez köthető, az élő, élénk gyermekkor helyszíne, a soha véget nem érő szeretetfelhő, mely olyan, mint az első szerelem - mindhalálig elkísér. Itt tanultam meg élni,

szeretni. Jártam járt és járatlan utakon Hollandiában. Ez a HOSSZÚ út vezetett rá a nyitott látásmódra, széperzékre, lojalításra.

Magyarország? Számomra ez az Időtlen Idő helyszíne, mert lélekben már gyermekségemtől fogva magaménak tudhatom, mint Anyaország. Viszont emberileg kiszámíthatatlan az ittlétem. Hogy miért is mondom ezt? Tudjátok! A szél arra fúj, amerre akar. Hallod a hangját.....

Figura Éva

GONDOLATMORZSÁK

„NÉZD, EZ IS BOLDOGSÁG...” énekli a Nox együttes, és milyen igaz.

Milyen szép a reggeli kávézás a szépen dekorált teraszon ülni a napfény sziporkájában, beszívni a fény erejét, szépségét, amikor a fű még deres.

Gyermekeket fogadni vendégül, ki megajándékoz a mosolyával, érdeklődésével.

Biciklizni ösvényeken, melyet őzikék és fácánok, hegyek, dombok, s búzakék virágok kísérnek.

Nézni a szőlők termőre fordulását, a szemek gyönyörű zöld-lila színét, önmagát kínáló vonzó zamatát.

Kinézni az ablakon, elmerengni a táj szépségén, a madarak dalán, belenézni az állatok szemébe, akik tekintetükkel fejezik ki hálájukat az irántuk való gondoskodásért.

Baráti összejövetelt tartani egy-egy sütögetés közepette, táncolni ősi ritmusokra, ahogyan az érzés hív, és a hév magával ragad.

Tanulni, fejlődni, énekelni, élni, örülni, mosolyogni. Ne felejtsetek el ezeket a dolgokat!

Igaz, hogy gyakran túl gyorsan élünk, s nem látjuk meg a száguldásban az utat, de ezek a dolgok szárnyalják lelkünket az ég felé, mint a hélium a lufikat.

Ne felejtsetek el élni, ne felejtsetek el örülni.

Figura Éva

Ami a történelemkönyvekből kimaradt...

Legendákat ígértem Szent Lászlóról. A legendákhoz forrásul Thuróczy János: A magyarok krónikája könyvet és Czárán Eszter: Világnak Virága négy kötetes művét használtam a hallgatott előadásokon túl. Az utóbbi művet szívből ajánlom minden olvasni szerető, magyar műveltséghez kötődő olvasómnak.

Szent László király
(a veleméri templom fal-
festménye)

Az év minden napjához kötődő három-négy oldalon ismertet történelmi eseményt, mondát, mesét, gyermekmondókát, verset, népszokást. Olvasni tudó gyermektől a felnőttig mindenki megtalálja benne a számára kedveset. Beszédese az alcím; Magyar műveltségünk napról napra kicsiknek és nagyoknak.

Kezdjük a legendákat (a teljesség igénye nélkül):

A cserhát völgyében László menekülni kényszerült a tízszeres túlerővel szemben. A válságos pillanatban imáját követően megjelent Szűzanya, és azt tanácsolta, hogy a hegyen heverő kavicsokból gyűjtsenek és dobálják majd az ellenség közé. Az ellenség közé szórt kövek mind arannyá változtak, így míg ezeken veszekedett az ellenség, addig Szent László csapatával egérutat nyert. Később menekülés közben a sereget emésztő szomjúság gyötri, amikor ismét megjelent a Szűzanya. Segít, megmutatva Lászlónak a sziklát, amiből kardjával vizet fakaszthat. Az üldözés sora akkor ér véget, amikor László egy sziklahasadékhoz érve imádkozik, remélve, hogy így át tudja ugrani lovával.

„Jézus és Mária élet avagy halál?
Istenem, segíts meg! – így szólt a Szent király...
S a roppant mélységet a királynak lova.
Mint szeles vihar, keresztül ugrotta”.

A vers egésze nagyszerű példája, hogy egy verses népi legenda, hogy von össze három ismert legendát egy műbe.

Nézzük még a legendákat.

A régi (remélem a mostani) iskolás olvasókönyvekben szerepel az egyik vélhetően leghitelesebb legenda.

Szent László a kunokkal vívott csatában meglátta, hogy egy kun vitéz elragad egy magyar lányt, és sebes vágtaiban viszi lóháton. A lányban László a váradi püspök lányát véli felfedezni, és üldözésbe veszi őket. Mivel sehogy sem sikerül utolérnie, rákiált a lányra, hogy fogja meg a kun övét, és rántsa le a lóról. Amint ez megtörtént, László lándzsával leterítette a kunt. A lány könnyögött, hogy ne ölje meg a kunt, de László a viaskodás során átvágta a kun inát (valószínű az Achilles int), majd megölte. Eddig az egyik változat.

A másik szerint a két vitéz hosszan harcol, és a lány vágja át a kun inát, így segítve Lászlónak. Mindkét változatot megtaláljuk a templomot díszítő freskókon.

Kinek-kinek választani lehet a legendák közül.

Az utóbbi a bosszúálló lány, aki elégtételt vesz az őt elrablón. Hihető, hiszen a magyar és más keleti népek lányaitól, asszonyaitól nem álltak messze a fegyverek (bár nem harcoltak), máházaskor, folyókon való átkeléskor... az ő dolguk volt a tartalék fegyverek gondja. Az első változat, - hangsúlyozom, mindkettő élő hagyomány - még izgalmasabb. Miért könnyög a lány kun életéért? Most én könnyögök. A legenda idején nem telt el még kétszáz év a honfoglalás óta. A Nyugat-Európai népek, a déliek, a keletről vándorlók, még mind keresi a helyét, birodalmát, őrzi vagy feladja kultúráját. Nézzünk keletre ahonnan jöttünk. A keleti népeknél pontosan a nemzetség kiterjesztése, minél nagyobb rokoni összetartozás létrehozása a cél. Míg nyugati uralkodók szövetség okán gyerekeket - nem ritkán csecsemőket - boronálnak össze. (Gondoljunk a sok középkori Turul-nemzetségbeli Magyar királylányra, akik Kijevtől-Bizánc-tól az Atlanti óceánig lettek férjhez adva) Keleten ezzel szembe a lányrablás volt a „divat”, nagyon sokszor a lány beleegyezésével. Elég, ha megnézzünk egy tizenkilencedik századi romantikus filmet, ahol esküvő előtt szöktetik meg a lányt.

Mai, napjainkban is megmaradt a szokás, gondoljunk a mai lakodalmak menyasszony rablására. Mai napig Mongóliában nem is igazi az esküvő, ha nem rablott a menyasszony.

Lászlót, mint Európa legkeresztényibb királyát keresztes hadjárat vezetésére kéri fel. Ebben azonban halála megakadályozza.

Legendáinak nem szakad vége halálával. A király korábban úgy rendelkezett, hogy az általa alapított nagyváradi apátság templomába temessék el. Nyitrán bekövetkezett halálakor az urak félvén, hogy a nyári melegben bomlásnak indul a test, a jóval közelebbi Székesfehérvárra kívánták vinni. Az egyik pihenőhelyen azonban a szekeret húzó állatok a Váradi útra vitték a szekeret.

A csoda láttán senki sem ellenezte Nagyváradot, ahova kb. egy hét után romlatlan testtel megérkezett a szekér. Nem véletlen, Erdély védőszentje Szent László király.

Egy, szintén halála utáni legendájával köszönök el: Halála után majd kétszáz évvel a vesztesre álló székelyek a csatában Szent László segítségével imádkoztak, mire László megjelent, eldöntve a Székely győzelmet. A csata után Nagyváradon csatakosra izzadva találták koporsójában a nagy királyt.

Következő számban nagyot ugrunk az időben. Kun László és a tatárjárás érdekesebb részeivel töltöm meg a rendelkezésemre álló oldalt.

Győri Sándor

VIKTÓRIÁNAK...

Bocsássa meg, hogy az újság hasábján keresztül szólítom meg – eddig nem volt divat az újságban az olvasói hozzászólás. –

Évek óta foglalkoztatott a gondolat hasonló cikket írni, mint az Ön augusztusi cikke. Nem mertem megírni attól való félelmemben, hogy a korosztálya maradi, „nehéz kezű” öregembernek bélyegez, aki nem tud a korral haladni. Örömmre szolgált olvasni, hogy a technika fejlődésében nem mindenki látja az emberi kapcsolatok minőségének fejlődését, sőt... Sokan esnek abba a tévedésbe, hogy a világháló használatával rengeteg baráttra tesznek szert. Próbálnak meg az így szerzett „baráttal” tartalmas együttléte, beszélgetést folytatni egy padon vagy fehér asztalnál ülve. Ahogy ön írta, egymás szemébe nézve, egymás reakcióiból figyelve lelki rezdüléseit. Ez a folyamat akkor kezdődött, amikor a zenés szórakozás, szórakoztatás címen akkora lett a zenekar hangereje, hogy nem kellett – nem is lehetett –

egymással beszélni. (Nem volt mondanivaló?) A világhálón keresztül küldött üzenetek nyelvünket romboló hatásáról most nem írok.

Örömmre szolgál, hogy rövid 1-2 hónap alatt már a második hasonló gondolkodású fiatalra találtam. Remélem több is van Mozsgón, csak én nem találtam még rájuk. Világhálón meg nem keresem! Befejezésül két kérésem van: - olvasson sokat, magyar klaszszikusokat, Illyést, Kodolányit, erdélyi magyar írókat. Írjon sokat, - az ember a teremtőtől kapott talentumokkal, akkor gazdálkodik legjobban, ha szétosztja.

Győri Sándor

GENERÁCIÓK NAPJA

2017. OKTÓBER 14. SZOMBAT

Program:
ÉLETFÁ-ÜLTETÉS
NYUGDÍJASOK KÖSZÖNTÉSE

2017. október 14-én, szombaton várjuk a kisgyermekeket és szüleiket, közös életfa ültetésre. Azok a családok is élhetnek a lehetőséggel, akik bár nem laknak a faluban, de Mozsgóhoz való kötődésüket így kívánják kifejezni.

Kérjük, jelezzék szándékukat, akik életfát szeretnének ültetni 2017. szeptember 29-ig.

Kántor Éva 30 577 9129 vagy
Puskásné Horváth Éva 20 329 0590

MISEREND

MOZSGÓ

09. 09. szombat 18.00 óra

10. 08. vasárnap 9.00 óra BÚCSÚ

ALMÁSKERESZTÚR

09.10. vasárnap 10.00 Búcsú

SZENTLÁSZLÓ

09. 03. 17. 24. vasárnap 9.00 óra

09. 30. szombat 17.00 óra

SZIGETVÁR

09. 03. vasárnap 10.30, 18.00 óra

09. 10. vasárnap 18.00 óra

09. 17. vasárnap 10.30, 18.00 óra

09. 24. vasárnap 10.30, 18.00 óra

10. 01. vasárnap 10.30 óra

SZULIMÁN

10.01 vasárnap 9.00 óra Búcsú

TUDTA-E?

A musical gálával egybekötve a kápolnát is megtekinthették vendégeink. A vezetett bemutatón merült fel az a kérdés, hogy a Biedermann-család milyen vallású volt.

A Biedermann-család osztrák származású zsidó család. Az „ősapát” Michael Lazar- Biedermann-nak hívták. Bécsben élt, ott gazdagodott meg. A Biedermann-család, név szerint Simon Ritter (lovag) Biedermann von Turony (1804-1864) és testvére az 1848-as szabadságharc után vásároltak nagyobb földbirtokokat Magyarországon, Baranya megyében. Mozsgó a Batthyány-család tulajdonában volt, a szabadságharc után eladósodtak, így Simon Ritter Biedermann 1850 körül vásárolta a mozsgói birtokrészt. Simon fia volt Otto Biedermann.

A történelmi ismereteinkből tudjuk, hogy a magyarországi zsidók asszimilációja, beolvadása a magyar nemzetbe az 1840-es években kezdődött el. A zsidósággal szemben a többségi társadalom nagyon elutasító volt. Ezért, a már Magyarországon született zsidók átkeresztelkedtek a többségi, keresztény vallásra. Tették ezt annak érdekében, hogy a többségi társadalom befogadja, elfogadja őket.

Ezen a környéken – a visszaemlékezések szerint (forrás: von Csanády Alexandra) – nem volt az antiszemitizmus a nemesség körében fellelhető. A zsidó nemesség beházasodott a magyar, német és francia nemességbe. A mozsgói Biedermann-család is az 1900-as évek elején már keresztény vallású volt. Az 1908(?) -ban elkészült kápolna is már a keresztény vallás szellemiségéhez jobban illő egyszerű neoromán stílusban épült meg.

Biedermann Otto már katolikus volt, ő 1905-ben halt meg, felesége Biedermann Margit építtette vagy fejeztette be a kápolnát, ahol a család el lett temetve. Az én nagyanyám Biedermann Margit, Biedermann Otto-nak a lánya (Kada Alajosné) egy rendkívül hívő keresztény volt, és az anyám is az. - nyilatkozta unokája, von Csanády Alexandra.

Puskás Éva

Befőzünk

A korábbi számokban nagyon sok recepttel ismertettem meg az Olvasót. Gondoltam most a befőzésről írok, mégpedig olyan formában, ahogy nálunk Erdélybe szokták. Gyermekkoromban mindig ott sertepertéltem nagymám körül, és ellestem néhány dolgot. Merem állítani, nagyon sokat tanultam tőle, hiszen primán főzött, süített. A hagyományos uborka, csalamádé, paprika (melyet káposztával töltött), gogos (pritaminpaprika), zöld paradicsom nálunk is eltevésre került. Akkor (és most is) rengeteg erdei gyümölcs termett, összegyűjtötték, és lekvárnak vagy kompótnak befőzték. Volt apró szemű számóca (ez volt a legfinomabb számómra), vadon termő málna,

kokozja (fekete áfonya). Utóbbiból készült szirup is.

A legkülönlegesebb a fásmeggy volt (ez olyan, mint az áfonya csak élénk piros színű), úgy tartották - és még

ma is hiszik -, hogyha télen ebből minden nap egy kiskanállal eszel, nem leszel influenzás, nem fogsz megfázni. Ez a fanyar gyümölcs nem volt az én kedvencem, de gyakran ettem. Ezt kimondottan befőttnek lehetett eltenni.

Júliustól szeptember végéig, ha olyan volt az időjárás, akkor rengeteg gombát adott az erdő. Ezt mindenki kihasználta és begyűjtött annyit, hogy a téli hónapokra is legyen bőségesen. Köztudott, régen nem volt hűtőláda, valahogy viszont tartósítani kellett. A rókagombát és a fenyőalját tárkonyos ecetes lében tették el üvegekben. Ha hazamegyek, még most is szoktam kapni ajándékba ilyet. A vargánya, ami nálunk hirip, azt megszáritották. Most is lehet látni olyan nagy ládaszerű építményeket, sok rekeszsel, ami tele van gombával, vagyis levegőn szárították. Manapság, azért le is fagyasszák, mivel úgy többféleképpen el lehet készíteni.

Még egy dolog, amiről nem beszéltem, a padlizsán. Anynyi termett felénk Erdélybe, és el is lehetett tenni, persze, hogy nem hagyták kárba veszni. Egy egész nap arra volt szánva, amikor több tíz kiló padlizsánt sütöttek kint a kertben, szabad tűzön. Két emberes munka volt, mivel egyik csak arra figyelt, hogy forgassa és el ne égjen. Miután megsült és kihűlt, fa vagy műanyag késsel pépesítve lett, majd ment a befőttes üvegbe, alaposan lenyomkodva, hogy levegő ne maradjon közte. Az üvegek tetejére étolajat öntöttek, ami lezárta és tartósította, majd dunsztolták.

Bege Amália

LABDARÚGÁS

Baranya MEGYE II. OSZTÁLY. FÉRFI FELNÖTT

2017/18. évad őszi forduló

A 2016/17. évadban felnőtt labdarúgó csapatunk az előkelő második helyezést érte el. Ezzel jogot szerzett arra, hogy magasabb osztályba folytassa a játékot.

A vezetőség – az anyagi és a még több alsóbb osztályú csapat indítása miatt – úgy döntött, hogy marad a Megye II. osztályban.

Mivel jól szerepeltek, ezért a játékosok felértékelődtek, több szakosztály is megkezdte a focijátékot. A tavalyi összeállításból – tíz fölötti létszámban – átigazoltak a Megye I.-be felkerülő Szentlőrinc csapatához és más csapatokhoz. Az edző, Pfeiffer Bence, - köszönve eddigi tevékenységét - is távozott.

Az új bajnokságra július végéig kellett nevezni. Mozsgó nevezett Megye II., Megye utánpótlás U 19, újdonságként Megye IV. osztályokba.

Nagyon nehéz volt új játékosokat leszerződtetni az idő rövideje miatt. Leszerződtettük Kovács Imre edzőt a Megye II. csapat élére. Ő elismert szakember ezen a területen, hiszen játékosként az NB I.-ben játszott, és edzőként már bizonyított az NB 3.-ban. Neki sikerült megoldani a játékoshiányt, a focisták követték; a megye egész területéről érkeztek.

Azóta a bajnokság elkezdődött. Az új összeállítású formáció igyekszik mindent megtenni azért, hogy az élbolyban maradjon. Az eddigi két mérkőzést, lelkes játékkal, győzelemmel zártak. A cél a stabil középmezőnyben maradni.

Bízunk a legjobb szereplésben.

Kérem, jöjjenek, nézzék meg a mérkőzéseket, szurkoljanak a csapatoknak

Hajrá Mozsgó!

Kovács Zsolt Vilmos
sportegyesületi elnök

AUGUSZTUSI MÉRKÖZÉS

2. forduló 2017. 08. 27. vasárnap
Merenye - Mozsgó 2 – 3

Góllövők: Horváth Benjamin, Vince Dominik, Tirk András

SZEPTEMBERI MÉRKÖZÉSEK

3. forduló 2017. 09. 03. vasárnap
Töttös – Mozsgó 2 – 5

Góllövők: Déri István (2), Czako Gábor, Zákányi Balázs, Horváth Benjamin,

4. forduló 2017. 09. 09. szombat 16.30
Mozsgó – Bicsérd

5. forduló 2017. 09. 16. szombat 16.00
Drávaszabolcs – Mozsgó

6. forduló 2017. 09. 23. szombat 16.00
Mozsgó – Somberek

1. forduló 2017. 09. 27. szerda 16.00
Mozsgó – Himesháza

OKTÓBERI MÉRKÖZÉSEK

7. forduló 2017. 10. 01. vasárnap 15.00
Véménd – Mozsgó

8. forduló 2017. 10. 07. szombat 15.00
Mozsgó – Kétújfalu

MEGYE IV. OSZTÁLY. B. CSOPORT ALAP- SZAKASZ

2017/18. évad őszi forduló

SZEPTEMBERI MÉRKÖZÉSEK

1. forduló 2017. 09. 03. vasárnap
Merenye-Csertő – Mozsgó 3 – 0

2. forduló 2017. 09. 10. vasárnap 16.30
Mozsgó – Nagydobsza

3. forduló 2017. 09. 17. vasárnap 16.00
Mozsgó – Szentlászó

4. forduló 2017. 09. 24. vasárnap 16.00
Hetvehely – Mozsgó

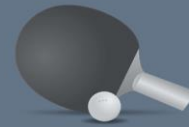
OKTÓBERI MÉRKÖZÉSEK

5. forduló 2017. 10. 01. vasárnap 15.00
Mozsgó – Szentegát

6. forduló 2017. 10. 08. vasárnap 15.00
Baksa – Mozsgó

ASZTALITENISZ

ASZTALITENISZ SIKEREINK

Az asztalitenisz szakosztály megyei szinten játszó csapatának első megmérettetésére augusztus 26-án Harkányban került sor. Csapatunkat Pataki János és Matus Attila képviselte. A 130 induló egyéniben és páros küzdelemben mérte össze tudását, a résztvevők az ország több megyéjéből érkeztek. 32 páros között kellett eldönteni a rangsort. Szoros küzdelemben a Pataki-Matus páros szerezte meg az 1. helyet.

A második megmérettetésre szeptember 2-án Darányban került sor. Csapatunkat Pataki János, Zsebe László és Matus Attila képviselte. A Davis Kupa (DC) rendszerben lebonyolított versenybe 11 csapat nevezett be. A küzdelmek végig nagyon szorosak voltak. A csoportmeccsek után egyenes kieséses rendszerben zajlottak a mérkőzések. A legszorosabb küzdelmet a döntőbe jutásért folytattuk. Itt 3:2 arányban sikerült győznünk Mágocs csapata ellen. A döntőben az 1. helyet a Pataki János-Matus Attila alkotta csapat szerezte meg, 3:0 arányban legyőzve Dombóvár együttesét. Reméljük, hogy ezek a felkészülési versenyek egy sikeres, új megyebajnoki szezon kezdetét jelentik!

Hajrá Mozsgó!

Matus Attila
asztalitenisz szakosztályvezető

Darány Dc – I. hely 2017.09.02.

Darány Dc – I. – III. hely 2017.09.02.

IMPRESSZUM • MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester;
Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
Szerkesztő: Bege Amália, Bóni Tünde, Kántor Éva • Kiadványterv: Győri Zsuzsi • Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590
ISSN 2062-3577 (nyomtatott) ISSN 2062-7254 (online)